

РЕШЕНИЕ

№ 2937

гр. София, 15.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.01.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Гергана Маринова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **5458** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Главна дирекция „Охранителна полиция” – гр. С., чрез юрк. Ц П, обжалва Решение № 116 от 08.01.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 11 състав по НАХ дело № 9316/2009 г., с което е отменено Наказателно постановление № 89/30.07.2009 г. на директора на Г., налагащо на О. Д. Ч. седем административни наказания „глоба” в размер съответно по 500 лв. на основание чл. 45 от Закона за частната охранителна дейност.

Ответникът О. Д. Ч. не взема участие в съдебното производство и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

1. Субекти на задължението по чл. 27, ал. 4 от ЗЧОД (според последната редакция на текста, ДВ, бр. 43 от 2011 г. – ал. 7) за съхраняване и представяне при поискване на документ по чл. 27, ал. 1, т. 4 (сега ал. 2, т. 4), удостоверяващ, че охранител не страда от психическо заболяване, са лицата, извършващи дейност по чл. 5 от закона. Това са лицата, осъществяващи някоя от изчерпателно посочените охранителни дейности. Титуляр на лиценза за частна охранителна дейност е дружеството „С. Г. А.” Е., поради

което и то е носител на задължението по чл. 27, ал. 4 от ЗЧОД, независимо от конкретното лице, осуетило изпълнението му. Действията от името на юридическите лица винаги се предприемат от техните управителни органи (еднолично или в състав от физически лица), но това не променя субекта на отговорността, който винаги следва да е тъждествен със субекта на задължението, неизпълнението на което поражда правомощието по налагане на санкция. При липсата на съответствие между привлеченото към отговорност лице и носителят на задължението правилно СРС е отменил НП в частта му за наказанието по т. 1. Довод за разграничението между отговорността на физическите и юридическите лица може да бъде изведен и от чл. 83 от ЗАНН, уреждащ изрично института на обективната отговорност за неизпълнение на задължение към държавата и преодоляващ съществуващата невъзможност да се ангажира отговорността на юридическите лица в хипотезата на административни нарушения, извършени при осъществяване на тяхната дейност (по арг. и от чл. 24, ал. 2 от ЗАНН).

2. По отношение на останалите наказания, предмет на отмененото НП, обективирани в т. 2-7 от разпоредителната част на акта, санкционният орган се е позовал на нарушения на чл. 9, ал. 2 от ЗЧОД във връзка с конкретно неизпълнени задължения по Наредба № I-121 от 24.06.2004 г. за реда за организиране охраната при транспортиране на ценни пратки и товари. Разпоредбата на ЗЧОД овластява министъра на вътрешните работи да определи с подзаконовия акт реда за организиране на охраната и транспортирането на ценните пратки и товари по ал. 1 на чл. 9. Нарушенията на предвидените в наредбата правила от лицата, извършващи дейност по чл. 5, ал. 1, т. 4 от ЗЧОД, обаче, не се обхващат от административно-наказателния състав по чл. 45 от закона. Диспозицията на санкционната норма е с бланкетен характер и препраща единствено към неизпълнението на задължение, произтичащо от ЗЧОД, не и от подзаконов акт. В контекста на забраната по чл. 46, ал. 3 във връзка с ал. 2 от Закона за нормативните актове възприемането на нарушение на разпоредба на наредбата като неизпълнение на произтичащо от закона задължение и основание за административно-наказателна отговорност е недопустимо. Възможните състави на нарушения по чл. 45 от ЗЧОД се изчерпват с неизпълнението на предвидените в закона задължения. Само на това основание НП в частите, с които са наложени наказания за нарушения на наредбата, е подлежало на отмяна като материално незаконосъобразно. Затова е безпредметно и изследването на въпросите относно субекта на задълженията и факта на тяхното неизпълнение.

Изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното решение.

Воден от горното, Административен съд – С.-град, XI касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 116 от 08.01.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 11 състав по НАХ дело № 9316/2009 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: